

NOTAT

til

Kulturministeriet
Medier og Idræt

København den 10. juni 2008

Ikke-kommercielt lokal-tv på MUX 1

Problemstilling

Det er aftalt, at ikke-kommercielt lokal-tv, herunder idébetonet tv, skal sendes på MUX 1 kl. 21-17 fra 1. november 2009, og at tilskudsordningen skal tilpasses denne tilstand.

Det følgende er Mediesekretariatets principskitse til en nyordning ud fra de nye sendeforhold og de senere års erfaringer med lokal-tv og tilskudsordningen. Ikke alle detaljspørgsmål er behandlet i notatet.

1. Baggrund

Programtilladelser gives til terrestrisk sendt lokal-tv, og der tilstræbes størst mulig alsidighed i tilladelserne indenfor det lokale område. Kabel tv skal blot registreres hos Radio- og tv-nævnet.

Antal tilladelser og registreringer til ikke-kommercielt lokal-tv (maj 2008):

	Analoge terrestriske Tilladelser	Kabel-tv (Registreringer)
København (Kanal 23)	38	110
Resten af landet	143 (121 vinduer + 22 fra DR 2-sendere)	
I alt	181	110

Ikke kommercielt lokal-tv, herunder idébetonet tv, har indtil nu haft meget forskellige vilkår i hovedstaden og provinsen. I København har man adgang til en hel kanal (Kanal 23), hvor de 38 ikke-kommercielle tilladelser råder over 17 timer i døgnet, idet tre kommercielle stationer har syv timer.

MEDIESEKRETARIATET

Mediesekretariatet

Vognmagergade 10, 1.
1120 København K

Telefon 33 18 68 68
Telefax 33 18 68 69

radrad@mediesekretariatet.dk
www.mediesekretariatet.dk

CVR nr. 11 88 46 52

Bank: Danske Bank
Reg.nr. 0216
Konto nr. 4069 050336

J. nr.: 2007-1027

J.nr.:

I provinsen er der kun adgang til tre timers vinduer (kl. 9-12) på SBS-Net (39 steder) eller 14 timer (kl. 01-15) på DR 2's sendere (17 steder)¹.

Nu bliver der adgang til 20 timers sendetid i døgnet over hele landet, altså en voldsom forøgelse på den enkelte sender fra 3 eller 14 daglige timer i provinsen, og en udvidelse fra 17 til 20 timer i København.

Det digitale sendenet (MUX 1) er imidlertid opbygget i overensstemmelse med de otte områder, der svarer til TV 2 Regionerne, og det vil være teknisk meget kostbart at sende Lokal-tv i mindre områder. Derfor foreslås lokal-tv på DTT reelt sendt i syv regioner, der tilsammen dækker hele landet, idet Bornholm foreslås samsendt med Hovedstaden.²

2. Lokal-tv og idébetonet tv

Den udvidede sendetid over hele landet gør det oplagt at sondre mellem lokal-tv, som primært er et geografisk bestemt begreb, og idébetonet tv, som primært er interessebestemt og derfor har sit publikum spredt over hele landet. Begge har klart været aktive dele af begrebet "lokal-tv" i Danmark siden 1980'erne. De to typer tv kræver forskellig adgang til sendenet, idet det idébetonede tv skal sende landsdækkende, og altså have adgang til sendenet i alle syv områder på samme tid, mens det Lokale tv har den resterende tid i sin region. Det gør to slags tilladelser nødvendige.

Opdelingen af de 20 timers sendetid kan f.eks. være 10 timer til hvert formål, og delingen sker hensigtsmæssigt i bekendtgørelsesform, måske for et par år ad gangen. Da lokal-tv er udgangspunktet, bør dette prioriteres ved sendetidens placering indenfor tidsrummet 21-17. Principielt kunne man starte med kun de regionale tilladelser og lade mulige landsdækkende sendebånd opstå efter deres indbyrdes aftale. Det kunne imidlertid bremses af bare én region og derved forskertse de store fordele ved nationale udsendelser af ikke-kommercielt tv.

Det nye "skelet" består således af syv regioner med hver 10 timers daglig sendetid og et nationalt sendebånd på 10 timer. I det følgende præsente-

---

¹ Der ses i det følgende bort fra lokal-tv i kabler, som ikke berøres af det analoge sluk. Jf. dog nedenfor om tilskudsordningen.

² Bornholm betjenes af TV 2/Bornholm, der i sin nye public service kontrakt (2007-2010) er pålagt "at være initiativtager og formidler inden for kultur og sport i samarbejde med bornholmske institutioner, foreninger m.v. med henblik på udsendelse af programmer m.v.", og således varetager vigtige funktioner, som lokal-tv ellers kunne tænkes at stå for. Vil nogen fra Bornholm gerne sende lokal-tv, må det foregå over hovedstandssenderen, så det ses både på Bornholm og i hovedstaden.

res to modeller for, hvordan tilladelsesforholdene og tilskudsordningen kan indrettes.

Uanset valg af model, må tilladelsernes længde i første runde tilpasses udløbet af Digi-TV's tilladelse ultimo 2013, dvs. godt fire år fra 1.11.2009

Begge modeller vil også kræve en ændring af radio- og fjernsynsloven, fordi der kun er forudset registreringer af stationer, der sender digitalt tv, ikke tilladelser.

3. Model 1: Tillem্পning af den kendte ordning

3.1 Registrering og faste timetal

Radio- og tv-nævnet udbyder sendetiden i regionen, hhv. i det nationale bånd, modtager ansøgninger og fordeler sendetiden ved skønhedskonkurrence med henblik på, at der opnås størst mulig alsidighed i området. De tv-foretagender, der får sendetid, får ikke som i den analoge verden en egentlig tilladelse, men skal registreres hos Nævnet, jf. radio- og fjernsynslovens § 47.³ I registreringen indgår også, at stationen skal beskrive sin programvirksomhed og sidenhen opfylde den. Hver registreret station får således krav på et bestemt antal sendetimer om ugen.

I de lokale sendebånd indgår i alsidighedsbegrebet en prioritering ved uddeling af sendetiden, således

- at programmer produceret til lokalområdet har højeste prioritet,
- at egenproduceret lokal-tv i øvrigt har næste prioritet
- at indkøbt tv i øvrigt har laveste prioritet.

De prioriteringer vil medføre, at en del idébetonet tv, som i dag sendes mere eller mindre ens på flere lokal-tv-sendere, kan henvises til det landsdækkende sendebånd, og den lokale sendetid kan blive mere præget af lokalt indhold. I det nationale sendebånd skal tilstræbes alsidighed efter emner og målgrupper, og her prioriteres ligeledes egenproduktioner. I alle tilfælde skal en del af sendetiden tildeles som minimumstid, så der bliver en vis øvrig sendetid på fladen, som kan anvendes undervejs.

---

³ I modsætning til andre registreringer af f.eks. kabel- eller satellit-tv er der her tale om udvælgelse efter ansøgning (skønhedskonkurrence), fordi sendetiden er begrænset, og ansøgningens indhold forpligter sidenhen. Endelig er registreringen af lokal tv på MUX 1 tidsbegrænset, fordi Digi-TV's distributionstilladelse er begrænset til 2013. – Det ville være mere reelt at tale om tilladelser og ændre loven i overensstemmelse hermed. I teksten anvendes udtrykket ”tilladelseshaver” synonymt med ”registreret”.

Ansvar for at overholde radio- og fjernsynsloven, herunder de i registreringen indeholdte beskrivelser af programvirksomheden, påhviler det registrerede tv-foretagende. Radio- og tv-nævnet fører tilsyn med virksomheden og kan ved overtrædelser efter sædvanlig praksis advare, inddrage registreringen midlertidigt eller permanent.

De tv-foretagender, der registreres i et lokalt hhv. det nationale sendebånd skal oprette et sendesamvirke. Samvirket skal sørge for den tekniske udsendelse af programfladen, dvs. levere signalet til Digi-TV. Samvirket skal desuden på grundlag af Radio- og tv-nævnets ovennævnte prioriteringer af den lokale egenproduktion fastlægge udsendelsernes placering indenfor de 10 daglige eller 70 ugentlige timer. Nævnet påser, at det sker, og kan enighed ikke opnås, afgør Nævnet sagen.

3.2 Tilskudsordningen i model 1

Den nuværende tilskudsordning er baseret på tilskud til op til 3 timers ugentlig, selvstændig programvirksomhed (ikke nødvendigvis egenproduktion) for tv og 15 timer for radio. Bevillingen på 50 mio. kroner fordeles efter det samlede antal godkendte timer på radio og tv, og resultatet har været en nogenlunde ligelig fordeling mellem tv og radio. Ordningen vurderes at fungere tilfredsstillende for radio og bør for radioens vedkommende fortsætte i hvert fald indtil en evt. replanlægning af FM-båndet giver anledning til nye overvejelser.

Siden 2006 har man kunnet opnå programtilladelse til hver lokal-tv-sendemulighed (i alt 56 steder), og det har vist sig attraktivt at opnå mange tilladelser, idet hver tilladelse/hvert sted har givet adgang til at opnå tilskud, forudsat der er tale om selvstændig programvirksomhed. Der har således været et incitament til "kunstig opsplitting", som har været vanskelig at teste imod et begreb som "selvstændig programvirksomhed", der alene hviler på, at der lokalt skal være sket en redaktionel vurdering, ikke en produktion.

I fortsættelse af forslaget om, at Nævnet ved fordelingen af sendetiden skal prioritere den lokale egenproduktion, foreslås det, at tilskudsordningen for lokal-tv får samme fokus. Det kan ske ved, at tilskuddet pr. time er til en højere sats for lokal egenproduktion (f.eks. 3 points) end for anden egenproduktion (f.eks. 2) end for indkøbte fremmedproduktioner (f.eks. 1). Ligeledes bør førstegangsendelser ligesom nu vægtes højere (4) end genudsendelser (1). Samlet kunne vægtene f.eks. se sådan ud:

Programindhold	Udsendelse	Vægt af timen ved beregning af tilskud
Lokal egenproduktion (3)	1. gang (4)	12
Anden egenproduktion (2)	1. gang (4)	8
Indkøbt fremmedproduktion (1)	1. gang (4)	4
Lokal egenproduktion (3)	Genuds. (1)	3
Anden egenproduktion (2)	Genuds. (1)	2
Indkøbt fremmedproduktion (1)	Genuds. (1)	1

Vægtene kan naturligvis være andre. Eksemplet skal blot tjene til at vise, hvordan vejning af timerne kan bruges til at styrke det ønskede udbud af lokal-tv. I den gældende ordning skal stationen ved ansøgning om tilskud budgettere præcist hvor mange førstegang- og genudsendelser indenfor tre ugentlige timer, den planlægger et år frem i tiden. I den foreslåede ordning skal stationerne fremlægge et endnu mere detaljeret budget for udsendelsernes sammensætning, fordi tilskudssatsen beregnes ud fra det samlede, vejede, godkendte timetal. For den nationale sendeflade foreslås det, at egenproduktion vejer 3, indkøb 1, 1. gangsendelse 4 og genudsendelser 1.

En detaljeret vejning af tilskudstimerne er på den ene side en sikring af, at det lokal tv, man politisk ønsker fremmet, får en god støtte, på den anden side kræver det meget bevidst planlægning hos stationen, hvorefter de er bundet af at sende som ansøgt, samt et øget kontrolarbejde hos Mediesekretariatet.

Trods den længere daglige sendetid på 20 timer, indeholder sendesystemet i MUX 1 færre totale sendetimer, fordi der kun er syv områder i stedet for 57 enkeltstendere⁴. Reglen om, at der kan gives tilskud til max. 3 ugentlige timer, som foreslås opretholdt, vil medføre, at der dog bliver plads til f.eks. 23 "stationer" med fuldt, tre timers tilskud i hver region og på landsfladen.

Tilskuddet skal som hidtil anvendes til stationens drift, herunder sendeudgifter og programproduktion. Foreløbige oplysninger om betalingen til Digi-TV viser en udgift på ca. 162 kr. pr. time pr. region, det vil sige ca. 0,6 mio. kr. årligt for et regionalt sendesamvirke og ca. 4,75 mio. kr. årligt for det nationale, i begge tilfælde ved fuld udnyttelse af sendetiden på 2 x 10

---

⁴ De 57 enkeltstendere rummer teoretisk 135.408 årlige sendetimer for lokal-tv. I 2008 er givet tilskud til 16.328 timer. Sendetiden i MUX 1 kl. 21-17 i syv regioner betyder årligt 25.480 lokale sendetimer og 3640 landssendetimer, hvis der gives 10 timer dagligt til hver type. Der er således formentlig plads til det samme antal timer, der hidtil har fået tilskud. I den vurdering indgår, at en betydelig del af de 16.328 timer er gengangere, som i den nye model af skal sendes som lands-tv og kun få tilskud én gang..

timer om dagen. Tilskuddets geografiske fordeling afhænger imidlertid helt af, hvor mange godkendte sendetimer, der produceres i landets regioner, og her viser erfaringen, at København vil få en broderpart af tilskuddet; der er således ingen geografisk garanti for dækning af sendeudgiften til Digi-TV i tilskuddet. Det foreslås ikke at give større tilskud pr. time til de landsdækkende udsendelser, idet det må forventes, de landsdækkende timer bl.a. efterspørges af mere ressourcestærke, skønt ikke-kommercielle, organisationer m.v., som kan bidrage til de lidt større sendeudgifter.

Lokal-tv i kabelanlæg har de seneste år fået en større del af tilskudspuljen, bl.a. fordi det ikke kræver en programtilladelse, men kun en registrering, at sende kabel-tv og at opnå tilskud. Det foreslås, at tilskuddet til ikke-kommercielt tv fremover forbeholdes det, der sendes i DTT. Dels skal der i DTT dækkes meget større sendeudgifter end i kabel-tv, og DTT når samtidigt ud til langt flere seere.⁵

Den særlige pulje til ekstra tilskud til studenter-tv eller handicappedes tv foreslås ikke videreført, efter at det landsdækkende sendebånd indføres, idet disse målgrupper formentlig vil være nærliggende kandidater til dette bånd.

De administrative konsekvenser af model 1 er, at der skal gennemføres udbud af sendetiden, udvælges hvem der skal have adgang, og derefter et øget arbejde med at administrere og kontrollere en tilskudsordning med komplicerede vægte. Antallet af stationer kan blive ca. det samme som nu.

3.4 Samlet set har model 1, disse

Fordele

- De eksisterende stationer får mulighed for at fortsætte med sikret sendetid og eget tilskud
- Klare ansvarsforhold i forhold til radio- og fjernsynsloven
- Ny mulighed for landsdækkende idébetonet tv
- Risiko for tilskudstænkning dæmpes (vægt på egenproduktion)

Ulemper

- De registrerede TV-føretagender er bundet lang tid frem af deres ansøgninger, både om sendetid, programindhold og tilskud

---

⁵ Lokal-tv bliver som del af MUX 1 i praksis spredt i samtlige kabel-anlæg, og det modtages direkte af alle andre tv-husstande efter konverteringen. – I gennemsnit når de kabelanlæg, der får tilskud til kabel tv, kun 17.000 husstande.

- Fordeling af "tilladelser" og aftalerne i sendesamvirket for flere år kan blokere for fornyelser
- En "tilladelseshaver" med blandet egenproduktion og indkøb bryder prioriteringen eller må have delte sendetider
- Ikke bedre muligheder for public access, hvis dette ønskes
- Stadig en vis risiko for tilskudstækning (komplicerede vægte på timerne)
- Udsigt til geografisk skæv fordeling af tilskud, men samme udgift pr. time til Digi-TV
- Øgede kontrolopgaver i Mediesekretariatet (tilskud)

4. Model 2: Paraply-modellen⁶

4.1 Fra detailstyring til co-regulering

Hidtil har man tilstræbt alsidigheden ved at udstede programtilladelser/modtage registreringer til næsten enhver interesseret gruppe eller person, men med en atomisering af sendeflader og tilskud til følge, hvilket har været kritiseret fra flere sider. Andre indvendinger har gået på, at der er blevet for stor afstand mellem tilladelsesgiver og -haver, siden Radio- og tv-nævnet i 2006 overtog tilladelses- og tilsyns-funktionen efter de lokale tv-nævns nedlæggelse. Tillempningen af den kendte ordning i model 1 ovenfor søger at tage højde for disse indvendinger. Hvis man ikke mener, det er tilstrækkeligt eller hensigtsmæssigt, er det værd at overveje en strukturel ændring, som udgør model 2.

Nærhed og fleksibilitet kan opnås ved at opgive den detaljerede, centrale styring, i stedet overgå til co-regulering og en decentral styring af det ikke kommercielle tv. Ved co-regulering forstås, at det ved en koncession overlades en privat aktør at detailstyre på basis af principper vedtaget i lovgivningen, og at staten har tilsyn med denne styring, men ikke med selve tv-virksomheden.⁷

Grundideen er at indføre én regional koncessionshaver pr. område samt én national koncessionshaver, altså otte koncessionshavere i stedet for mange individuelle tilladelseshavere, for tiden 181.

---

⁶ Der er fundet inspiration i den norske konsesjon for "Åben kanal" i det nye DTT-sendenet, jf. http://medietilsynet.no/om/080116_Openkanal/

⁷ Co-regulering eller "samregulering" anbefales generelt i det nye direktiv om Audiovisuelle medietjenester af 11. december 2007, betragtning (36).

4.2 En koncessionshaver er en "paraply", som

- skal fordele sendetiden efter principper fastsat i lovgivningen
- modtager og forvalter tilskud til lokal-tv/idébetonet tv
- sørger for den tekniske udsendelse i samarbejde med Digi-TV
- er ansvarlig for overholdelsen af Radio- og fjernsynsloven
- kan stille produktionsteknik (evt. et Mediehus) til rådighed
- er en forening med de nævnte formål
- findes af Radio- og tv-nævnet efter udbud (skønhedskonkurrence)

Koncessionshaverens principper for fordeling af sendetid og ressourcer skal være objektive og transparente. Kriterierne er ligesom i model 1, at de regionale koncessionshavere skal prioritere programmer produceret i eller til området eller dele af det højest, dernæst prioriteres tilsvarende udsendelser fra andre regioner, mens øvrige programtilbud prioriteres lavest. For den nationale koncessionær gælder tilstræbt alsidighed og prioritering af egenproduktion

De eksisterende lokale tv stationer vil således ikke have en egen programtilladelse eller registrering, men kan evt. fortsætte som programleverandører indenfor koncessionærens rammer. Status som programleverandør vil ikke fremgå af loven eller bekendtgørelsen, men alene have grundlag i aftaler med koncessionæren. Koncessionæren kan også selv producere eller bestille udsendelser.

Sendetiden bør formentlig fordeles fast for en periode mellem interesserede programleverandører, men der skal altid være plads til ad hoc public access ud over de faste programleverandører. Det vil sige, at personer, grupper, institutioner, der ikke fast laver tv, men lejlighedsvis har ønske om det, kan komme til, lokalt eller nationalt. Væksten i videomiljøer og billiggørelsen af teknikken forventes at øge denne efterspørgsel efter sendetid. Hvis denne åbne sendetid alligevel ikke udnyttes, kan den naturligt anvendes til genudsendelser fra de faste programleverandører, hvis de og koncessionæren ønsker det.

Koncessionshaverens vedtægt inkl. udmøntningen af lovens principper for fordeling af sendetid og ressourcer skal godkendes af Radio- og tv-nævnet. Formodentlig er det hensigtsmæssigt, at Nævnet udarbejder en vejledende standardvedtægt, og at det er afvigelser herfra, Nævnet skal godkende ud fra, om formålene opfyldes. Der skal bl.a. være særlige bestemmelser om afviste programskaberes mulighed for at få prøvet afgørelsen i koncessionærens styrende organ.

Koncessionshaveren er ansvarlig for, at programvirksomheden overholder Radio- og fjernsynsloven, herunder forbuddet imod skjult reklamer og reglerne om børnebeskyttelse. Koncessionshaveren skal derfor sørge for en grundig oplysning og vejledning om disse regler overfor programskaberne, så overtrædelser forebygges bedst muligt. Det redaktionelle ansvar i forhold til Medieansvarsloven og anden lovgivning kan derimod være hos den ansvarlige for den enkelte udsendelse, som skal fremgå, også på en hjemmeside.

Koncessionshaveren leverer en årlig rapport til Radio- og tv-nævnet om efterlevelsen af principperne, herunder særligt om evt. afviste ønsker om sendetid og lign. Nævnet skal godkende rapporten sammen med regnskab for tilskud, jf. nedenfor.

Radio- og tv-nævnet fører tilsyn med virksomheden og kan tage sager op af egen drift eller efter henvendelser fra offentligheden. Da der tilstræbes en decentralisering gennem co-regulering, har afviste eller utilfredse programskabere dog ikke umiddelbart krav på klagebehandling hos Nævnet. En ret til klagebehandling ville reelt betyde genindførelse af de lokale TV-Nævn med Radio- og tv-nævnet som ankeinstans, og dette system er afskaffet for få år siden. Nævnet skal kun som undtagelse have kompetence til at pålægge koncessionshaveren at sende bestemte udsendelser eller give adgang for bestemte grupper eller personer. Disse opgaver er de centrale for koncessionæren. Sanktionsmulighederne overfor koncessionærens overholdelse af tilladelsen er de kendte; advarsel, midlertidig eller permanent inddragelse ved grove eller ofte gentagne overtrædelser. Men pålæg bør også undtagelsesvis kunne anvendes, da en evt. inddragelse rammer en meget bred kreds af uskyldige programskabere.

4.3 Hvem kan opnå koncession?

Koncessionshaveren skal bære ansvaret for, at programvirksomheden er mest mulig alsidig. Det foreslås derfor, at koncessionen gives til foreningsdannelser med alene dette særlige formål, med de nødvendige økonomiske ressourcer, der fremgår af et budget, og med relevante kompetencer. Enhver, herunder kommuner eller regioner, foreninger eller enkeltpersoner kan indgå i denne paraply. Kommuner eller andre myndigheder kan, uanset om de er medlemmer eller ej, naturligvis bidrage til virksomheden med programmer og f.eks. økonomisk støtte, lokaler m.v.

Ud over de nævnte minimumskrav vil det vigtigste skønhedskriterium ved valg af koncessionæren være den fremlagte programpolitik's lokale tilknytning og alsidighed, og realismen heri. Det er det samme grundhensyn, Ra-

dio og tv-nævnet hidtil har skullet sikre ved udstedelse af de enkelte tilladelser, som koncessionæren nu skal sikre indenfor sin tilladelse.

4.4 Fordeling af sendetiden i bånd

Som udgangspunkt foreslås de 20 timer i døgnet fordelt ligesom i model 1 med 2 gange 10 timer til hhv. de regionale og nationale bånd i bekendtgørelsesform for et par år af gangen. En anden mulighed i model 2 er, at lade de syv regionale koncessionærer og på den anden side den nationale koncessionær forhandle om sendetidens placering og måske endda om sendetidens fordeling indenfor visse grænser. Koncessionssystemet betyder, at mere kan overlades til "branchen" selv. Uanset metoden, bør der dog tages hensyn til, at formålet primært er at sikre lokal-tv, enten gennem bekendtgørelsens placering af sendetiden, eller ved at den regionale side f.eks. har to førstevalg af timebånd, inden den nationale kommer til. Vælges forhandlingsmodellen, kan Radio- og tv-nævnet træffe afgørelse, hvis parterne ikke bliver enige, ligesom ved placeringen indenfor et sendesamvirke i model 1.

4.5 Øvrige emner for central regulering

Model 2 er et eksempel på co-regulering. Derfor skal statsligt fastsatte regler begrænses til det nødvendige om udstedelse af koncessionerne og Radio- og tv-nævnets kompetencer til at følge deres virksomhed. Ligeledes skal tilskudsordningen – se nedenfor – ikke i detaljer bestemme hvilke programmer, der modtager tilskud; det skal ske via koncessionærens vedtægter og indeholde de samme prioriterede hensyn som i model 1, men uden at etablere retskrav for den enkelte programleverandør, og derved overlades et friere skøn til koncessionæren.

Forholdet til Digi-TV skal dog afklares meget præcist, fordi det er et forretningsmæssigt forhold, der af lovgiver pålægges parterne.

4.6 Tilskud til ikke-kommercielt tv i model 2

Risikoen for tilskudstænkning bl.a. omkring såkaldt "kunstig opsplætning" i flere tilladelser er søgt reduceret i Model 1 ved at lægge hovedvægten på at støtte den lokale egenproduktion frem for begrebet "uafhængig programvirksomhed" og ved fortsat at skelne mellem førstegangs- og genudsendelser. Det sker for at maksimere den enkelte stations sikkerhed for tilskud, men fører til et ganske kompliceret vægtningsystem og kræver bindende programbudgetter lang tid i forvejen. Hvis dette vurderes at være

mindre tilfredsstillende, kan man i model 2 samle hele tilskuddet hos paraply-koncessionen, så der ikke kan spekuleres i at have mange tilladelser for at opnå flere tilskud.⁸

Tilskud gives til de otte koncessionshavere med henblik på 1) at dække driften, særligt sendeudgifterne til Digi-TV, og 2) at stimulere programproduktion, enten ved selv at producere eller støtte andres udsendelser.

De foreløbige oplysninger om betalingen til Digi-TV, jf. ovenfor under Model 1, viser en udgift på ca. 0,6 mio. kr. årligt for en regional koncessionshaver og ca. 4,75 mio. kr. årligt for den nationale, i begge tilfælde ved fuld udnyttelse af sendetiden på 2 x 10 timer om dagen. Tilskuddet foreslås fordelt ligeligt mellem de syv regionale koncessionshavere, idet den større forventede aktivitet i storbyområderne også antages at følges af flere egne midler. Det kan overvejes, om den landsdækkende koncession skal have en højere andel af tilskuddet, så i hvert fald de større sendeudgifter er dækket. Men også her kan argumenteres for, at flere brugere af den landsdækkende sendetid formentlig har midler til at bidrage til de faste omkostninger.

For at sikre et incitament til udvikling af programvirksomheden kan det overvejes at afsætte en portion af tilskudsrammen til årlig præmiering af særlige programmer, nomineret af alle involverede.

Hvis der fortsat er 25 mio. kr. årligt i tilskud til Lokal-tv, inkl. idébetonet tv, vil hver koncessionær (7 regionale, 1 national, 1 kvalitetspulje) modtage ca. 2,8 mio. kr. Hvis den nationale koncessionær skal have dækket alle sendeudgifterne, bliver der ca. 0,3 mio. mindre til de øvrige.

25 mio. kr. er naturligvis langt fra tilstrækkeligt til at betale udgifterne til lokal-tv, hvilket tilskudsordningen heller aldrig har foregivet at skulle⁹. Ud over de indsamlinger eller bidrag fra særlige ideelle kredse, nogle få kommuner, fonde, sponsormidler mv., som allerede findes til de enkelte lokal-tv stationer, vurderes det, at paraply-ordningen åbner nye muligheder for at f.eks. flere kommuner eller regioner vil give generelle tilskud til driften, og som kan videredisponeres af koncessionshaveren.

---

⁸ Det bliver herefter nødvendigt at dele tilskudsbevillingen fast mellem radio og tv, f.eks. med 25 mio. kr. til hvert medie. Iøvrigt kan tilskudsordningen til radio fortsætte uændret, ligesom ved model 1.

⁹ Tilskuddet dækkede ca. 50 % af omsætningen i gns. for de ikke-kommercielle tv-stationer iflg. regnskaberne for 2006. Variationen er imidlertid meget stor, idet en del stationer kun har tilskuddet som indtægt, mens andre har store bidrag fra kommunen, som langt overstiger statstilskuddet.

Tilskuddet til koncessionshaveren forbindes således ikke med særlige krav om timetal, genudsendelser eller egenproduktioner. Dog kan tilskuddet kræves tilbagebetalt, hvis der ikke aflægges tilfredsstillende regnskab for dets anvendelse, eller hvis det fremgår, at koncessionshaveren uretmæssigt har nedprioriteret lokale produktioner.

Også i model 2 foreslås tilskud til kabel tv afskaffet og den særlige pulje til studenter og handicappede nedlagt.

Administrative konsekvenser af model 2 er, at der kun skal være udbud af otte koncessioner, og at tilskudsadministrationen forenkles radikalt. Der skal årligt tages stilling til rapporter fra de otte koncessionærer.

4.7 Opsummerende om fordele og ulemper ved model 2:

Fordelene er

- Nærhed og lokalt demokrati gennem co-regulering
- En fleksibel redaktion af sendefloden og dermed interessantere tv for seerne
- Ny mulighed for landsdækkende, idébetonet tv
- Stordriftsfordele gennem "paraplyen" (f.eks. Mediehuse)
- Public access får gode muligheder
- Tilskudstækning fjernes helt som risiko, og tilskud kan bruges friere
- Lige geografisk fordeling af tilskud sikrer betaling til Digi-TV
- Forenklet tilskudsadministration på stationerne og i Mediesekretariatet

Ulemperne er:

- Den enkelte "station" mister retten til egen tilladelse og tilskud
- Evt. samarbejdsproblemer lokalt eller lokalt/nationalt
- Ansvarsplaceringen i forhold til Radio og fjernsynsloven kan evt. vise sig vanskelig at håndtere i praksis.

Sammenligning af to modeller for ikke-kommercielt TV i MUX 1:

	Model 1: Tillempning af kendt ordning	Model 2: Paraply ordning
Sendebånd (Lokal-tv og nationalt)	Fx 10 + 10 timer (fastsættes i bekendtgørelse)	Fx 10 + 10 timer (fastsættes i bekendtgørelse eller ved forhandling)
Prioriterede hensyn omkring programmerne	Lokal alsidighed: 1) egen region 2) anden region 3) øvrigt tv	Lokal alsidighed: 1) egen region 2) anden region 3) øvrigt tv
"Tilladelser" og deres uddeling	Registrerede tv-føretagender med fast timetal. Afgøres af Radio og tv-nævnet efter udbud. Bekendtgørelsen og ansøgning er grundlag	"Paraply" koncession, med opgaven at fordele sendetid og ressourcer. Afgøres af Radio og tv-nævnet efter udbud. Bekendtgørelsen og ansøgning med tilpasset standardvedtægt er grundlag.
Klageadgang over afslag om sendetid	Ingen	Ingen, men krav på oplysning til Nævnet i årsrapport
Bindinger på programvirksomhed	Den enkelte registreres ansøgning samt tilskudsbudget	Koncessionærens beskrevne programpolitik
Sendetiden placeres indenfor båndet	Af sendesamvirket	Af koncessionæren
Nævnet fører tilsyn	Med hver enkelt registreret føretagende	Med koncessionæren
Ansvarsforhold	Hver station har ansvaret for at overholde både RFL og andre love	Koncessionæren har ansvar for, at udsendelserne overholder RFL. Andre ansvar hos programmets redaktør
Teknisk koordinator (leverer til Digi-TV)	Sendesamvirke af stationerne	Koncessionæren
Tilskud til hvem og hvordan?	Detaljerede (stive) regler for egenproduktion og 1. gangsendelse	Samme tilskud til hver koncessionær (dvs. geografisk lighed).

	ser sikrer de priorite- rede hensyn. Tilskud til hver station; ikke geo- grafiske hensyn.	Koncessionær efterle- ver principper, men ikke detaljerede regler
Radio- og tv-nævnets kontrol med tilskud	Detaljeret regnskabs- gennemgang og kon- trol af udsendte timer efter antal og art	Godkender årsrapport fra koncessionær og kan modtage henven- delser.
Stordriftsfordele	Er ikke sikrede; men kan opstå	Stimuleres af evt. "Me- diehus"
Public Access	Er der ikke taget stil- ling til	Er integreret i konces- sionen. Sendetid hol- des ledig.